

БІБЛІОТЕКОЗНАВСТВО, КНИГОЗНАВСТВО

УДК 021:070:004

Тетяна Йосипівна Жалко,
доцент, кандидат філологічних наук,
доцент кафедри інформаційної діяльності,
бібліотечної та архівної справи
Луцького інституту розвитку людини
університету «Україна»
tzhalko@ukr.net

Наталія Вікторівна Ляшук,
кандидат філологічних наук,
доцент кафедри інформаційної діяльності,
бібліотечної та архівної справи
Луцького інституту розвитку людини
університету «Україна»
nat_lasuk@ukr.net

ЕЛЕКТРОННІ ЖУРНАЛИ ЯК ОБ'ЄКТ СУЧАСНИХ БІБЛІОТЕЧНИХ ІННОВАЦІЙ

Мета роботи. Дослідження передбачає вивчення тенденцій розвитку електронних журналів у системі інноваційних процесів сучасних бібліотек, а також короткий огляд методів підвищення ефективності використання електронних ресурсів бібліотеками, покращення веб-сайтів і електронних каталогів бібліотек. **Методологія дослідження** базується на комплексному аналізі основних технологій впровадження і застосування електронних ресурсів бібліотеки, використанні загальнонаукових та спеціальних методів пізнання. **Наукова новизна** роботи полягає у систематизації та аналізі основних переваг і проблем у роботі з електронними журналами, що спонукатимуть фахівців до застосування інноваційних технологій. **Висновки.** Стверджено, що електронні журнали як об'єкти інформаційно-комунікаційної діяльності бібліотек створюють принципово нові умови для освіти та наукової роботи, а також змінюють певні функціональні особливості бібліотек. Для вітчизняних бібліотек залишаються невирішеними багато питань, пов'язаних із середовищем світових інформаційних ресурсів загалом та стосовно управління колекціями електронних журналів зокрема: організаційні, технічні й фінансові.

Ключові слова: електронні ресурси, електронний журнал, електронний каталог, бібліотека.

Татьяна Иосифовна Жалко,
доцент, кандидат филологических наук,
доцент кафедры информационной деятельности,
библиотечного и архивного дела
Луцкого института развития человека
университета «Украина»

Наталья Викторовна Ляшук,
кандидат филологических наук,
доцент кафедры информационной деятельности,
библиотечного и архивного дела
Луцкого института развития человека
университета «Украина»

ЭЛЕКТРОННЫЕ ЖУРНАЛЫ КАК ОБЪЕКТ СОВРЕМЕННЫХ БИБЛИОТЕЧНЫХ ИННОВАЦИЙ

Цель работы. Исследование предусматривает изучение тенденций развития электронных журналов в системе инновационных процессов современных библиотек, а также короткий обзор методов повышения эффективности использования электронных ресурсов библиотеками, улучшение веб-сайтов и электронных каталогов библиотек. **Методология исследования** базируется на

комплексном анализе основных технологий внедрения и применения электронных ресурсов библиотеки, использовании общенаучных и специальных методов познания. **Научная новизна работы** заключается в систематизации и анализе основных преимуществ и проблем в работе с электронными журналами, которые будут побуждать специалистов к применению инновационных технологий.

Выводы. Утверждено, что электронные журналы как объекты информационно коммуникационной деятельности библиотек создают принципиально новые условия для образования и научной работы, а также изменяют определённые функциональные особенности библиотек. Для отечественных библиотек остаются нерешёнными много вопросов, связанных со средой мировых информационных ресурсов в целом и относительно управления коллекциями электронных журналов в частности: организационные, технические и финансовые.

Ключевые слова: электронные ресурсы, электронный журнал, электронный каталог, библиотека.

Tetyana Zhalko,

Associate Professor, Ph.D. in Philology,
Assistant Professor of the Informative Activity Department,
Library and Archives Matters,
Lutsk Institute of Human Development,
the University «Ukraine»

Natalia Lyashuk,

Ph.D. in Philology,
Assistant Professor of the Informative Activity Department,
Library and Archives Matters,
Lutsk Institute of Human Development,
the University «Ukraine»

ELECTRONIC ONLINE MAGAZINES AS OBJECT OF MODERN LIBRARY INNOVATIONS

Purpose of the article. The research deals with the progress of electronic magazines trends in the system of modern libraries innovative processes and is also a short review of the methods of increasing efficiency of the use of the electronic resources by libraries, the improvement of websites and libraries electronic catalogs. **The methodology** is based on the sophisticated analysis of underlying technologies of introduction and application of electronic library resources, use of scientific and particular methods of cognition. **The scientific novelty** of work consists in systematization and analysis of essential advantages and problems in-process with electronic magazines which will induce specialists to apply the innovative technologies. **Conclusions.** It is confirmed that electronic magazines as informative communication objects create on principle new conditions of the libraries activity for education and academic study, but also change some functional features of libraries. For national libraries, many questions related to the informative resources world on the whole and about the management of electronic magazines collections, in particular, are unsolved: structural, technical and financial.

Key words: electronic resources, electronic magazine, electronic catalog, library.

Актуальність теми дослідження. Основою будь-якого, особливо інформаційного, суспільства постає наявність масиву різноманітних інформаційних ресурсів і можливість соціуму користуватися ними. Електронний журнал належить до найпоширеніших форм репрезентації інформаційних ресурсів у сучасних бібліотеках. Власне тому питання, пов'язані з його розвитком як виду документа та роллю у структурі інформаційних ресурсів бібліотеки, яка визначила своїм пріоритетом

створення необхідних умов для забезпечення громадян і суспільства своєчасною, повною та достовірною інформацією шляхом широкого використання інформаційних технологій, є особливо актуальним.

Аналіз досліджень і публікацій. Сьогодні, безумовно, зрозуміло, що електронні журнали швидко стають важливою складовою інформаційного суспільства в системі наукових комунікацій, а тому своєчасними стають численні дослідження з боку не лише видав-

ців, комп'ютерних спеціалістів, науковців, а й бібліотечно-інформаційних фахівців. Важливі дослідження у визначенні етапів розвитку електронних журналів та основних їхніх характеристик зробили: Л. Костенко [5], Л. Петрова [7], М. Сорока [5]. Досвід українських бібліотечних фахівців у створенні, організації, зберіганні, використанні електронних ресурсів висвітлено у публікаціях О. Баркової [1], О. Коновець [4], О. Лопати [6], О. Онищенко, Л. Дубровіної, В. Горового [2], Т. Ярошенко [9; 10].

Разом з тим аналіз наукової думки в цьому напрямі свідчить про те, що в названих розвідках розглядалися лише окремі аспекти розвитку електронного журналу в системі наукових комунікацій та відповідної роботи книгозбірень з електронними журналами. Власне, це й спричинило потребу в більш детальному дослідженні розвитку електронного журналу як складової інформаційних ресурсів бібліотек. Адже бібліотеки всього світу є лідерами у забезпеченні інформаційних потреб користувачів, наданні оперативного та зручного доступу до світових ресурсів, у тому числі і до наукових електронних журналів у будь-який час.

Метою дослідження постає вивчення тенденцій розвитку електронних журналів у системі інноваційних процесів сучасних бібліотек, аналіз особливостей та організації роботи з електронними журналами як виду документа і складової інформаційних ресурсів бібліотеки.

Виклад основного матеріалу. Протягом тисячоліть інститутом, що забезпечує інформаційні потреби різноманітних категорій споживачів інформації, були й залишаються бібліотеки. За останні десятиліття виросло нове покоління читачів, які віддають перевагу електронним виданням. Відповідно бібліотеки підлаштовуються до потреб споживача інформації й певною мірою перерозподіляють свої ресурси на користь електронних джерел.

Ідеться не лише про створення електронних версій матеріалів існуючих фондів у бібліотеці, а й про комплектування баз нових інформаційних ресурсів. Як стверджують провідні фахівці в цій галузі: «бібліотеки входять у більш активну фазу співпраці з замовниками, поступово набувають досвіду в застосуванні нових технологій, оволодінні можливостями сучасного технологічного забезпечення. Вони

освоюють методики дистанційного надання інформаційних послуг користувачам, розпочинають творення власного інформаційно-аналітичного продукту, синтезованого на базі використання наявних інформаційних масивів за принципом «інформація – на базі інформації», набувають функціональних ознак банків інформації системи рознесених, позабібліотечних інформаційних баз» [2, 135]. Велику роль у цьому плані відіграють електронні журнали, а особливо їхній різновид – фахові електронні видання.

Уперше поняття *електронний журнал* було окреслене американськими вченими в кінці ХХ століття. З тих пір у численних дослідженнях у галузі термінології електронних ресурсів трапляються взаємозамінні означення: *електронний, мережевий, онлайнний, інтернетний, вебовий*, – що вказують на форму та канал інформації. Визначено, що не існує загальноприйнятого визначення електронного журналу. Більшість дослідників сходяться на думці, що електронний журнал – це серіальне видання, котре створюється, публікується й розповсюджується в електронній формі.

Термін об'єднує багато різних явищ і понять. Різні типи видань вже доступні в електронній формі: 1) наукові журнали; 2) популярні тижневики; 3) інформаційні бюлетені; 4) газети; 5) аматорські видання. Електронні журнали можуть бути: 1) тільки електронними; 2) електронною версією друкованого журналу; 3) одночасно електронним і друкованим. Термін «електронний журнал» стосується журналів, що доступні через: 1) CD-ROM; 2) онлайн мережу; 3) глобальні інформаційні мережі. Електронні журнали можуть бути: 1) безоплатними; 2) оплачуваними на основі передплати; 3) оплачуваними за кожне використання; 4) ліцензовані на право доступу. Вони можуть: 1) зберігатися на комп'ютері в бібліотеці; 2) бути доступними з віддаленого сайту. Іншими явищами, що мають відношення до електронного журналу є: 1) домашні сторінки видавництва і журналів в Інтернеті; 2) академічні конференції чи дискусійні групи; 3) препринтні сервери в Інтернеті» [9, 30].

Важливим є термін «*електронне наукове фахове видання*», який за спільним наказом Міністерства освіти і науки України, Націо-

нальної академії наук України, Вищої атестаційної комісії України «Про затвердження Положення про електронні наукові фахові видання» 2004 року визначається так: «Електронне наукове фахове видання – документ, інформація в якому представлена у формі електронних даних, що пройшов редакційно-видавниче опрацювання, призначений для поширення в незмінному вигляді, має вихідні відомості та включений до затверджених переліків наукових фахових видань, у яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора та кандидата наук і на які можна посилатися у наукових статтях та дисертаціях. Видання започатковуються з метою досягнення якісно нового рівня повноти й оперативності задоволення інформаційних потреб суспільства в знаннях, одержаних у процесі науково-дослідної, дослідно-конструкторської та виробничої діяльності українських вчених та фахівців» [8]. Цим наказом встановлено вимоги до електронного наукового фахового видання, зокрема технічні характеристики створення та організації доступу, умови розповсюдження та зберігання тощо, а також уперше в Україні врегульовано питання про електронні наукові фахові видання та визначено поняття, мету започаткування та інформацію про засновника; технічні вимоги щодо змісту видання; місце збереження обов'язкового примірника наукового електронного видання; спосіб надання інформації та забезпечення безкоштовного доступу до зведеного електронного каталогу та повних текстів статей наукової спільноти [8].

З огляду на відсутність чіткого визначення терміну «*електронний журнал*» найбільш точним є: електронний журнал – це періодичне електронне видання, що є закінченим електронним ресурсом і вміщує групу електронних документів (статей), що пройшли редакційно-видавничу обробку та призначені для довготривалого зберігання та розповсюдження в комп'ютерних мережах у незмінному вигляді.

З появою WorldWideWeb – технологій, що поєднали текст, зображення та гіперпосилання, розпочалася нова ера електронних журналів та електронних комунікацій загалом. З виникненням нових систем навігації та перегляду інформації, а також форматів PDF,

HTML, стандартів SGML, XML і Metadata користувачі отримали уніфіковану форму представлення та доступу до мережевих ресурсів. Фундаментально покращено сутність електронного журналу, з'являються значні переваги порівняно з друкованим. Генерується практично новий вид електронного журналу, що справді має якісні ознаки та характеристики електронного видання: гіпертекстові посилання, гіпермедіа, зображення, звук тощо. Дедалі частіше електронні журнали створюються початково для електронного середовища. Тому для бібліотек настає новий час. Вони вже починають поєднувати роботу з традиційною (друкованою) колекцією зі створенням електронної, а приблизно з середини 1990-х років розвивати власні стратегії – індивідуальні чи колективні – в роботі з електронними колекціями, в тому числі електронними журналами.

Ріст популярності електронних ресурсів і використання Інтернету як інформаційного джерела ставить нові вимоги та проблеми перед бібліотечними фахівцями. У таких умовах публічні та університетські бібліотеки світу намагаються залучити читачів до співпраці, створюючи для них комфортні умови роботи та навчання. Конкуруючи з безкоштовними браузерами та веб-сайтами в Інтернеті, які часто містять інформацію сумнівної якості, бібліотеки покращують свої електронні каталоги й веб-сайти, а також пропонують читачам доступ до надійних платних електронних ресурсів. Такими ліцензованими базами даних читачі мають можливість користуватися дистанційно з використанням персональних паролів і проксі-сервера бібліотеки. На сьогодні тривають експерименти в технологіях доступу, налаштуванні систем автоматизації, створенні спеціалізованого програмного забезпечення для управління інформаційними ресурсами, зокрема колекціями електронних журналів у бібліотеках.

Однією з головних проблем, пов'язаних з електронними журналами, є технологічні й економічні бар'єри, які виникають через недостатність ресурсів на найновіше програмне забезпечення і відповідне устаткування (software і hardware). Фахівці в наукових інституціях обговорюють якість електронних журналів, оскільки не всі з них науково реда-

говані. Видавці обмежують доступ до електронних журналів через паролі доступу або через номер комп'ютера індивідуального споживача (IP-адреса). У ліцензійних угодах обумовлюють, що журналами можуть користуватися лише особи, що працюють на комп'ютерах, під'єднаних до вузівської чи бібліотечної мережі. Ці матеріали не можуть бути використаними для міжбібліотечних запозичень. Доступ до електронних журналів відбувається не лише через сервіси видавців, а й через сайти бібліотек. Самі ж бібліотеки з фінансових та організаційних міркувань об'єднуються у доволі поширені типи об'єднань – консорціуми.

Інформація про вітчизняні електронні журнали поки не впорядкована, як значною мірою і про журнали загалом. Дані розпорошені в різних статистичних матеріалах, довідниках, публікаціях тощо, причому часто вони відрізняються. На сайті НБУВ (2006 р. започаткований розділ сайту «Електронні наукові фахові видання») таких уже, станом на 2017 рік – 454 журнали, а от у розділі «Наукова періодика України» вже є 1 802 назви, частково представлених у вигляді журналів України [3].

Деякі вітчизняні журнали хоча й анонсовані як електронні, але надають інформацію тільки про зміст, пропонуючи на замовлення окремі статті чи цілісні випуски на платній основі (електронною поштою або записом на диску). Деякі вітчизняні журнали позиціонують себе як електронні видання, але насправді подають лише інформацію про зміст, інколи анотацію і вибірково пропонують повний текст за зовсім незрозумілим принципом (одна-дві статті не в кожному числі). У таких журналах не враховано основної вимоги до паралельного електронного журналу: повна тотожність друкованому варіанту [3]. Краща ситуація з науково-популярними, суспільно-політичними, розважальними, літературно-художніми періодичними виданнями, які активніші в експериментах зі створення електронних видань, як оригінальних (наприклад, журнал «Зона 13», «Розвиток інформаційного суспільства в Україні», «Моя дитина»), так і паралельних (наприклад, культурологічний часопис «І» чи журнал «Кіно-театр», науково-популярні «Політичний менеджмент», «Соціальна психологія», «Людина і політика», «Український соціум» тощо).

Електронні журнали ще не є домінуючою формою серійних видань, але їхня кількість стрімко зростає. Майже всі поважні наукові часописи мають свою електронну копію. Разом зі зміною кількості змінюється і якість часописів, оскільки щоразу більше використовуються можливості, які дає цей новий медіа-продукт. Електронні журнали створюються за прикладом свого друкованого аналога, але використовують додаткові можливості гіпертекстовості і медіальності, полегшуючи цим комунікації між користувачами. Сучасні бібліотеки розширюють сферу нагромадження своїх ресурсів: окрім традиційних форм видань, вони комплектуються цифровими засобами: бібліографічними, фактографічними, адресними базами, а також оцифрованими формами книжок і журналів. Більшість бібліотек, особливо академічних, уже досягли нині етапу розвитку гібридних бібліотек, які поєднують два світи: дійсний, утворений через фізично існуючу інституцію, та віртуальний, що охоплює цифровий інформаційний простір.

Електронні видання мають чотири основні переваги над друкованими – міжнародну доступність, швидкість отримання інформації, додаткові можливості й відносно низьку вартість.

Важливо вказати також і на основні переваги в роботі бібліотеки з електронними журналами: зменшення витрат на процеси оброблення інформації; можливість відстежувати статистику використання; розв'язання проблеми дефіциту площ у книгосховищах; одночасне використання одного журналу багатьма користувачами. Відповідно до вказаних можливостей сучасні бібліотеки повинні працювати над покращенням електронних каталогів і веб-сайтів шляхом наповнення додатковою інформацією, яка може становити анотації до статей, зміст журналів, зображення обкладинки, рецензії і навіть коментарі читачів. Світові бібліотеки працюють над створенням та забезпеченням доступу до великих за обсягом і авторитетних колекцій електронних журналів через збір метаданих з використанням сучасних технологій. Фахівцями розроблені формати для опису метаданих ресурсів, а також для зручного збору, обміну та ідентифікації електронного видання в базах даних, наприклад: OAI-PMH, OpenURL, DOI.

Стандартом для електронного журналу як мінімум є дві основні функції: архів і пошук. Без архіву журнал є виставленим у мережі окремим числом, тоді як важливе представлення сукупності чисел у хронології, а в найкращому випадку – «глибокий архів» з першого числа першого випуску. Без пошукових можливостей (постатейний пошук за стандартним набором полів: автор, назва, ключове слово чи предметна рубрика тощо) журнал також втрачає справжні ознаки електронного і лише представляє оцифровану друковану інформацію. Для бібліотек, що передплачують електронні журнали, завжди важливими є доступ до повного – «глибокого архіву», чи чітко визначені умови доступу до нього [6, 35].

Колекція електронних ресурсів загалом та електронних журналів зокрема має певний технологічний цикл у кожній бібліотеці. Основні етапи технологічного (або життєвого) циклу електронних журналів у сучасній бібліотеці: відбір, організація тестового доступу, перевірка і налаштування всіх технічних параметрів доступу, управління доступом, узгодження і підписання ліцензійної угоди з постачальником (видавцем чи вендором), власне замовлення та придбання (угода, сплата рахунків), реєстрація та облік, каталогізація ресурсів і представлення їх на веб-сайті, популяризація ресурсу серед користувачів, аналіз статистики використання, подовження (поновлення) передплати чи відмова від передплати електронних журналів. Управління колекцією електронних журналів в бібліотеці має свою специфічну, більш складну технологію, ніж управління колекцією друкованих видань, і сучасним бібліотекам необхідно володіти знаннями в організації життєвого циклу такої колекції.

Особливе значення в організації передплати електронних журналів, як і всієї роботи бібліотек з електронними ресурсами, відіграють консорціуми бібліотек. Саме об'єднуючи зусилля, провідні книгозбірні світу не лише вибудовують політику роботи з колекціями електронних журналів, а і як основні передплатники-споживачі впливають на формування сучасних моделей електронних журналів: встановлення бізнес-моделей, проблеми архівування тощо. Консорціум для спільного придбання, впорядкування, використання електронних ресурсів

– один з найбільш поширених типів об'єднань бібліотек. Результатом такої діяльності в Україні реалізовано проект «Ukr ELIB» – «Електронна бібліотека: Центри знань в університетах України», який спрямований на доступ університетів до електронної інформації та створення власних електронних ресурсів (електронних журналів і відкритих електронних архівів). Реалізація проекту дає можливість забезпечувати, підтримувати та вдосконалювати інформаційну базу, необхідну для навчальної та науково-дослідницької роботи українських учених і фахівців, та відповідні механізми обміну інформацією з метою інтеграції українських науковців до міжнародної світової академічної спільноти [7, 24-28].

Наукова новизна. Описані тенденції розвитку електронних журналів і їхньої систематизації посередництвом бібліотек визначають переваги електронних журналів, а також певні труднощі, з якими стикаються бібліотекарі та читачі. Розглянувши вказані інновації в бібліотечній справі, об'єктом яких постає електронний журнал, можемо стверджувати, що вони створюють принципово нові умови для освіти та наукової роботи, а також змінюють функціональність бібліотек.

Висновки. Для бібліотек України залишаються невирішеними багато питань, пов'язаних із середовищем світових інформаційних ресурсів у цілому, і стосовно управління колекціями електронних журналів зокрема: організаційні, технічні та фінансові. Не впорядкована інформація про сукупність вітчизняних електронних журналів. Каталогізацією електронних журналів займаються лише кілька вітчизняних бібліотек, ще деякі представляють їх на веб-сайті з використанням програмного забезпечення. Однак Україна отримала можливість врахувати й адаптувати відповідний зарубіжний досвід, виважено застосувати вже перевірені на міжнародному рівні технології та знання у створенні й розповсюдженні електронних журналів, активному включенні їх до процесів наукової комунікації та бібліотечних ресурсів, а отже, уникнути неефективних шляхів розвитку і досить швидко наздогнати передові країни світу.

Визнання багатьох переваг електронних журналів перед друкованими спонукає сучас-

ні бібліотеки адаптуватися до умов технологічного прогресу та шукати шляхи збереження своєї важливої суспільної ролі: допомагати громадянам реалізувати право на доступ до інформації; підтримувати інтереси як виробників, так і споживачів інформації; зберігати знання для нащадків. Зважаючи на це, пер-

спективи подальших досліджень полягатимуть у з'ясуванні таких проблем: запровадження нових стандартів для електронних бібліографічних описів документів; електронні видання та реалізація авторських прав, вплив електронних форматів на освітню діяльність; нові стандарти в бібліотечній освіті тощо.

Список використаних джерел

1. Баркова О. В. Організація і технологія формування електронної бібліотеки. Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія. 2009. № 3. С. 86–88.
2. Електронні інформаційні ресурси бібліотек у піднесенні інтелектуального і духовного потенціалу українського суспільства : монографія / [О.С. Онищенко, Л. А. Дубровіна, В. М. Горовий та ін.] ; НАН України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського. К. : НБУВ, 2011. 235 с.
3. Електронні наукові фахові видання. URL: <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals> (дата звернення: квітень 2018).
4. Коновець О. Сучасна періодика в системі наукової комунікації. Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія: Журналістика. 2008. № 16. С. 19–15.
5. Костенко Л. Й. Бібліотека інформаційного суспільства / Л. Й. Костенко, М. Б. Сорока. Бібліотечний вісник. 2002. № 3. С. 33–38.
6. Лопата О. Практика використання електронних інформаційних ресурсів читачами сучасної наукової бібліотеки. Вісник Книжкової палати. 2010. № 5. С. 35–39.
7. Петрова Л. Розроблення і впровадження моделей управління формуванням електронних ресурсів як актуальна бібліотекознавча проблема. Вісник Книжкової палати. 2012. № 3. С. 24–28.
8. Положення про електронні наукові фахові видання : Наказ Міністерства освіти і науки України, Національної академії наук України, Вищої атестаційної комісії України від 30 вересня 2004 р. №768/431/547/3. Бюлетень ВАК України. 2004. № 11. С. 2-3 URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1329-04>. (дата звернення: квітень 2018).
9. Ярошенко Т. О. Електронні журнали в системі інформаційних ресурсів бібліотеки. Київ: Знання, 2010. 215 с.
10. Ярошенко Т. Електронний журнал у дзеркалі публікацій у професійній пресі. Вісник Книжкової палати. 2006. № 5. С. 29–32.

References

1. Barkova, O. V. (2009). Organization and technology of forming an electronic library. *Bibliotekoznavstvo. Dokumentoznavstvo. Informolohiia*, 3, 86–88, [in Ukrainian].
2. Onyshchenko, O. S., & Dubrovina, L. A., & Horovyi, V. M. (2011). *Electronic information resources of libraries in raising the intellectual and spiritual potential of Ukrainian society*. Kyiv. NAN Ukraine, Nats. b-ka Ukraine im. V. I. Vernadskoho [in Ukrainian].
3. *Electronic scientific professional editions*. *Natsionalna biblioteka Ukrainy imeni V. I. Vernadskoho*. Retrieved from <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals> [in Ukrainian].
4. Konovets, O. (2008). Modern periodicals in the system of scientific communication. *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu imeni Tarasa Shevchenka. Serii: Zhurnalistyka*, 16, 19–15 [in Ukrainian].
5. Kostenko, L. Y., & Soroka, M. B., (2002). *Library of the Information Society*. *Biblioteknyi visnyk*, 3, 33–38 [in Ukrainian].
6. Lopata, O. (2010). The Practice of Using Electronic Information Resources by Readers of the Modern Scientific Library. *Visnyk Knyzhkovoyi palaty*, 5, 35–39 [in Ukrainian].
7. Petrova, L. (2012). Development and implementation of models for managing the formation of electronic resources as a topical librarianship problem. *Visnyk Knyzhkovoyi palaty*, 3, 24–28 [in Ukrainian].
8. Regulations on electronic scientific professional publications from September 30, 2004 № 768/431/547/3. (2004). *Byuletyn VAK Ukrainy*, 11, 2-3. Retrieved from <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1329-04>.
9. Yaroshenko, T. O. (2010). *Electronic journals in the system of information resources of the library*. Kyiv: Znannya [in Ukrainian].
10. Yaroshenko, T. (2006). *Electronic Journal in the Mirror of Publications in the Professional Press*. *Visnyk Knyzhkovoyi palaty*, 5, 29–32 [in Ukrainian].